

Tématem práce jsou právní aspekty využívání informačních a komunikačních technologií při správě daní. Správa daní je specifickou oblastí veřejné správy, a proto lze předpokládat, že se tato specifika projeví také při elektronizaci správy daní. Základním rozdílem mezi správou daní a veřejnou správou obecně je způsob práce s informacemi, protože správa daní je založena na překonávání informační asymetrie mezi správcem daně a daňovým subjektem. Při správě daní je proto více než v jiných oblastech veřejné správy nutné chránit informace, protože bez jejich účinné ochrany by se ještě více snížila ochota daňových subjektů je správci daně sdělovat.

V úvodu práce jsou položeny 4 výzkumné otázky: (1.) Co je elektronizace správy daní, v čem spočívá a překrývá se s elektronizací veřejné správy obecně? (2.) Jaké právní aspekty má elektronizace správy daní v oblastech specifických pouze pro správu daní? (3.) Je v oblastech specifických pouze pro správu daní *de lege lata* právní úprava elektronizace správy daní dostatečná? (4.) Řídí se v oblastech specifických pouze pro správu daní elektronizace správy daní stejnými právními principy, jako elektronizace veřejné správy?

Struktura práce sleduje tyto výzkumné otázky. Nejprve je rozebrána a vymezena elektronizace správy daní jako neprávní jev. Elektronizace správy daní není pouze teoreticky vymezena, ale je nalezen a popsán její současný obsah a trendy, jejichž zavedení je pravděpodobné. Následně jsou zkoumány jednotlivé právní aspekty elektronizace správy daní, a to jak v obecné rovině, tak se zaměřením na vybrané právní problémy v oblasti elektronické komunikace při správě daní, externí správy informačních systémů správce daně, zásahů do soukromí při správě daní a odpovědnosti za selhání nástrojů poskytnutých správcem daně k sestavení daňového tvrzení. Pozornost je pak věnována také posouzení uplatnění právních principů elektronizace veřejné správy při elektronizaci správy daní a formulaci právních principů vlastních elektronizaci správy daní.